

Màster en Construcció i Representació d'Identitats Culturals

FULL D'ESTIL PER ALS TREBALLS FINALS DE MÀSTER (TFM): SISTEMA NOTES AL PEU-BIBLIOGRAFIA

Format

- (1) Coberta: nom del Màster, títol del treball, nom de l'autor/a, nom del/de la tutor/a del treball, curs acadèmic.
- (2) Cal incloure un Índex de continguts.
- (3) Extensió: 60 pàgines aprox. (espaïat doble, Times New Roman 12).
- (4) Cal numerar les pàgines.

Organització del contingut

- (1) Al principi del treball cal incloure un resum (abstract; un paràgraf de 300 paraules aprox.), a un espai i clarament separat del text principal.
- (2) El text principal ha de començar amb una introducció on s'exposin els arguments o idees centrals que es volen explorar i les qüestions que es volen debatre en el treball.
- (3) El cos del treball ha d'examinar aquestes idees i qüestions centrals en profunditat, tot recollint, destriant i valorant críticament les evidències existents.
- (4) Al final del treball, cal sintetitzar les qüestions tractades i les conclusions principals a què s'ha arribat (és important recordar que no pertoca introduir nous arguments o noves evidències en aquest apartat de conclusions).
- (5) Convé que els treballs tinguin una línia argumental clara i ben definida, tot evitant el creixement descontrolat i caòtic. En aquest sentit, cal dividir el treball en apartats, cadascun amb el seu propi subtítol.

Estil

- (1) Cal ser precís en la tria de vocabulari i rigorós en els usos sintàctics.
- (2) Cal evitar els registres informals o col·loquials.
- (3) Cal revisar l'ortografia, la gramàtica i la sintaxi abans de lliurar el treball.
- (4) Cal vetllar per la coherència del discurs: que cada frase o paràgraf tingui una continuïtat lògica respecte de l'anterior, de manera que l'argumentació global tingui ple sentit.
- (5) Els paràgrafs han de tenir l'extensió justa per poder-hi desenvolupar una idea principal.

Documentació de les fonts (sistema notes al peu-bibliografia)

(1) Reproduir les paraules o idees d'un altre autor sense citar-ne la font es considera plagi i és totalment inacceptable en l'entorn acadèmic. Això inclou també les fonts d'internet.

(2) En aquest sistema les citacions, ja siguin de fonts primàries o secundàries, han d'anar seguides d'una crida a nota de peu de pàgina, del tipus ¹, que s'obté mitjançant l'automatisme de nota al peu del processador de textos. A la nota al peu es proporciona la referència bibliogràfica corresponent, segons els següents formats bàsics:

Llibres:

Nick BENTLEY, *Contemporary British Fiction*, Edinburgh, Edinburgh University Press, 2008, pp. 49-50.

Shoshana FELMAN i Dori LAUB, *Testimony: Crises of Witnessing in Literature, Psychoanalysis and History*. Nova York i Londres, Routledge, 1992, p. 32.

Articles o capítols dins d'un llibre:

Brian MCHALE, «Beckett», dins ID., *Postmodernist Fiction*, Nova York i Londres, Routledge, 1987, pp. 12-13.

Axel PREISSE, «Charles Baudelaire», dins Daniel COUTY (dir.), *Histoire de la littérature française*, París, Larousse, 2000, pp. 792-797.

S'intentarà evitar sempre les sigles DD.AA. i semblants. Per exemple:

Narcís COMADIRA, «Notes sobre art», dins *Sobre Jordi Sarsanedas*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1997, pp. 209-212.

Articles en una revista acadèmica:

Elisabetta ORSINI, «La stanza del delitto. Il laboratorio dello scrittore come luogo del crimine: Proust, Stevenson e Dickens», *Intersezioni*, núm. 3, desembre de 2008, pp. 499-508.

Maria Lluïsa LOZANO CAMPELLO, «"Que m'hi perdo, m'hi perdo per dins": les *Reflexions de la Vellesa* d'Anna Murià», *Caràcters*, núm. 43, abril de 2008, p. 10.

Article de premsa:

Susanna RAFART, «Rodoreda i el teatre», *Avui*, 21 de novembre de 2002, p. 18.

Terry EAGLETON, «Out of the Closet», *Times Literary Supplement*, 15 de novembre de 1991, p. 20.

Publicació on-line:

David ARMSTRONG, «Haunting Irish Play Loses a Bit on Film», *San Francisco Examiner*, 1998: <<http://www.sfgate.com>> (Data d'accés: 15 de maig de 2004).

Pel·lícula:

William WYLER, *Wuthering Heights*, 1939.

(3) Per evitar les repeticions de referències en notes al peu successives, s'aconsellen les abreviacions *ibid.*, *op. cit.*, etc.

(4) Les citacions breus (fins a quatre línies) s'inclouen en el text principal entre cometes dobles. Per exemple:

Segons Marfany, "El Modernisme, doncs, tant per als mateixos modernistes com, en el fons, per als seus adversaris, no era un corrent artístic o literari, sinó un procés global de renovació d'una cultura".¹

(5) Les citacions llargues cal sagnar-les i posar-les a un espai. Les omissions, que mai no haurien de distorsionar l'argumentació original, cal indicar-les mitjançant tres punts entre claudàtors. Per exemple:

Així valora Joan Lluís Marfany el llibre *Literatura catalana contemporània* de Joan Fuster:

Les seves pàgines contenen algunes de les idees més lúcides, estimulants i innovadores que han estat mai formulades sobre la història de la literatura catalana en el segle XX. Al mateix temps, però, i en contradicció amb aquest aspecte positiu [...] el llibre perpetua una visió tradicional de la nostra història literària recent que és bàsicament deformadora i insatisfactòria. La cosa té una explicació bastant senzilla. El costat positiu ha de ser atribuït als moments en què, lliure dels prejudicis que li oferia una bibliografia tronada, indocumentada i de vol gal·linaci –que diria Josep Pla– i de la cotilla estructural que li imposa la forma de manual, Fuster [...] s'aproxima al tema com a *assagista*, com a l'indagador lúcid, informal i insolent que tots coneixem.²

(6) Tot i que convé donar suport als arguments propis amb referències a les fonts pertinents, cal evitar l'ús excessiu de citacions.

(7) Al final del treball cal incloure una Bibliografia, segons els formats bàsics indicats damunt (apartat 2), però posant sempre el cognom de l'autor/a en primer lloc i indicant la pàgina inicial i la final de l'article o capítol, si és el cas. Dins cada apartat en què estigui repartida la bibliografia final, els documents s'ordenaran alfabèticament segons el cognom de l'autor. Si hi ha més textos del mateix autor, l'ordre serà cronològic.

Si hom vol assenyalar la data de la primera publicació d'un text, la farà constar entre claudàtors després de l'any de l'edició emprada:

ECO, Umberto, *I limiti dell'interpretazione*, Milà, Bompiani, 2004 [1990].

En el cas que es tracti d'una traducció i hom vulgui remarcar les dades de l'original, es procedirà com en el següent exemple:

CIXOUS, Hélène, «The Laugh of the Medusa», trad. de Keith Cohen i Paula Cohen, *Journal of Women in Culture and Society*, vol. I, núm. 4, 1976, pp. 875-893 [«Le Rire de la Meduse», 1975].

(8) L'estil de les cometes dobles («», "") i senzilles (') s'adaptarà a la forma més usual en l'idioma en què estigui escrit el treball (per exemple, en alemany: „”).